

KURMĪŠU ĢIMENES BIZNESS

Reiz dzīvoja kurmīšu ģimene. Viņu ikdiena bija parasta. Viņi līda jaunas alas, raka kurmju rakumus, lai paskatītos, kāda tad ir dzīve virs zemes. Tikai viņi neko neredzēja, varēja tikai sajust, izjust.

Kurmju ģimene bija ļoti parasta: tēvs, māte, meita un dēls. Reiz kādā dienā, rokot kādu kārtējo kurmja rakumu, kurmja dēls dzirdēja sarunājoties virszemē bišu pāri. Viņi lietoja kaut kādus neparastus terminus: cena, tirgus, klients.

Pirmā bite jautāja otrajai: „Cik notirgoji?”

Otrā bite atbildēja: „Šodien bija lieliska diena, visu klientiem nopārdevu. Īpaši garšoja pieneņu medus.

Vajadzēs nākamreiz vairāk paņemt līdzi, nebiju pareizi saplānojusi.”

Pirmā bite atteica: „Tev gan veiksmīga diena! Laba peļņa bija?”

Kurmju dēlens atgriezās mājās. Ģimene ēda vakariņas. Kurmju dēls izstāstīja savai ģimenei, ko bija dzirdējis. Tēvs gan nogrozīja galvu, jo bija ļoti piesardzīgs. Viņš domāja, ka nevajag neko mainīt, jo, paēduši jau, viņi ir. Taču bērni nelikās mierā. Arī viņi gribēja peļņu, kaut nezināja, kas tas ir. Viņi nolēma pieteikties īsajam biznesa apmācības kursam virszemē. Un tā viņi sāka mācīties.

Tagad kurmīšu ģimenei bija jāizdomā: kas būs viņu bizness, kāda ir viņu biznesa ideja? Visi domāja, ko varētu darīt, kas būtu tas, ar ko viņi varētu pelnīt lielu naudu. Paskatījušies apkārt nekas prāta nenāca. Un tad kurmju meita teica: „Mēs varētu izveidot kurmīšu viesnīcu „Tumsas viesnīca”. Mēs varētu iemītniekiem virs zemes parādīt, izrādīt kāda ir dzīve tumsā, mēs varētu izveidot viesnīcu, kur viņi varētu atpūsties.” Un ieteicās kurmju mamma: „Lieliska doma, tā varbūt viņi mūs iemīlēs un neliks indi mūsu rakumos, nespridzinās mūs, bet gan sapratīs mūsu dzīvesveidu.” Savukārt dēls piemetināja: „Mēs varētu atvērt restorānu, kur būtu tikai saknītes, dārzenīši. Un to visu izgaršotu tumsā.”

Ideja bija gatava, vajadzēja tikai tagad domāt par logo, par to, ko tad piedāvāt, kā piedāvāt, kā uzrunāt virszemes iemītniekus. Visa kurmju ģimene ķērās pie darba. Pienākumi tika sadalīti: meita nodarbojas ar logo izstrādi, ar reklāmtekstiem, atbildēja par mājas lapu, par dizainu, savukārt dēls - par klientu piesaisti, to apkalpošanu, par mārketingu e-vidē; tēvs uzņēmās visus piegādes, saimniecības jautājumus un mamma kļuva par galveno šefpavāru restorānam. Kurmīšu ģimene nolēma, tā kā viņi nesaprot grāmatvedību, tad to uzticēs kādam citam uzņēmumam.

Kurmīšu ģimene bija izveidojusi biznesa plānu, bija iekārtojusi viesnīcu un restorānu klientu uzņemšanai. Pašiem bija prieks par paveikto. Tikai tagad bija lielākais

satraukums, jo ir pieteikušies pirmie klienti. Kurmīšu ģimenei ļoti gribējās, lai iepatiktos pie viņiem un viņi darīja visu, lai tikai virszemes iemītnieki būtu apmierināti.

Katram klientam tika iedotas speciālas čības un brilles, kā arī apģērbs. Apģērbs atspīdēja un rādīja gaismu. Apģērbs bija pārklāts ar LED lapiņām. Klienti bija pārsteigti par tik pasakaini skaisto pazemes valstības skaistumu, par koku, par augu saknīšu dažādību, par tik gaumīgo un mājīgo viesnīcu.

Viņus pārsteidza restorāna ēdienkarte, kurā bija tik daudz garšīgu ēdienu. Restorāna atsauksmju grāmatā ikkatrs klients atstāja savas pārdomas par garšīgajiem ēdieniem, ko nebija pat iedomājušies, ka tā varētu pagatavot. Un par pasakaini skaisto viesnīcas dizainu, kur aiz stiklotajiem logiem pavērās pazemes valstības burvība: tur slieku ģimene raka savas dobes, tur kāds zemes vēzis uzsmaidīja, tur kāda vabole spēlēja uz vijoles un kāds tārpiņš dziedāja solo dziesmu.

Kurmīšu ģimenes viesnīca tika atzīta par gada draudzīgāko viesnīcu. Viņi visi bija lepni par savu padarīto. Un pats svarīgākais, ka tagad nevienam vairs negribējās indēt kurmīšus.